

"L'assumpció de Maria ens dona la confirmació de quin serà el nostre destí gloriós"

Dij, 16/08/2018 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Àngelus del 15 d'agost 2018, festa de l'Assumpció de la Verge Maria

Paraules del Papa Francesc.

Estimats germans i germanes, bon dia!

En la solemnitat d'avui, l'Assumpció de la Benaurada Verge Maria, el sant poble fidel de Déu expressa amb joia la seva veneració de la Verge Mare de Déu. Ho fa amb la litúrgia comuna i també amb mil formes diferents de pietat; i així es fa realitat la profecia de Maria: «Totes les generacions em diran benaurada» (Lc 1,48). Perquè el Senyor ha exalçat la seva humil serventa. L'assumpció al cel, en cos i ànima, és un privilegi diví concedit a la Santa Mare de Déu per la seva particular unió amb Jesús. Es tracta d'una unió corporal i espiritual, que va començar amb l'Anunciació i que va madurar al llarg de tota la vida de Maria a través de la seva singular participació en el misteri del Fill. Maria sempre anava amb el Fill: anava al darrere de Jesús i per això nosaltres diem que ha estat la primera deixeblla.

La vida de la Mare de Déu va ser com la d'una dona qualsevol del seu temps: pregava, es cuidava de la família i de la casa, freqüentava la sinagoga... Però cada acció diària ella la feia sempre en unió total amb Jesús. I sobre el Calvari aquesta unió va arribar al seu apogeu, en l'amor, en la compassió i en el patiment del cor. Per això Déu li va donar una participació plena també en la resurrecció de Jesús. El cos de la Santa Mare ha estat preservat de la corrupció, com el del Fill.

L'Església ens convida avui a contemplar aquest misteri: ens demostra que Déu vol salvar tot l'home, és a dir salvar l'ànima i el cos. Jesús ressuscita amb el cos que havia pres de Maria; i ascendeix al Pare amb la seva humanitat transfigurada. Amb el cos, un cos com el nostre, però transformat. L'assumpció de Maria, criatura humana, ens dona la confirmació de quin serà el nostre destí gloriós. Els filòsofs grecs ja havien entès que l'ànima de l'home està destinada a la felicitat després de la mort. No obstant això, ells menyspreaven el cos - considerat com la presó de l'ànima - i no entenien que Déu hagués disposat que el cos de l'home també participés de la felicitat celestial. El nostre cos, transformat, estarà allà. Això - la «resurrecció de la carn» - és un element propi de la revelació cristiana, una pedra angular de la nostra fe.

La meravellosa realitat de l'Assumpció de Maria manifesta i confirma la unitat de la persona humana i ens recorda que estem cridats a servir i glorificar Déu amb tot el nostre ésser, ànima i cos. Servir Déu només amb el cos seria una acció d'esclaus; servir-lo només amb l'ànima seria un contrast amb la nostra naturalesa humana. Un gran pare de l'Església, al voltant de l'any 220, Sant Ireneu, afirma que «la glòria de Déu és l'home que viu, i la vida de l'home consisteix en la visió de Déu» (Contra les heretgies, IV, 20, 7). Si vivim així, en el joiós servei de Déu, que s'expressa també en un generós servei als germans, el nostre destí, en el dia de la resurrecció, serà semblant al de la nostra Mare celestial. Se'ns donarà doncs la

realització plena de l'exhortació de l'apòstol Pau: «Glorifiqueu Déu en el vostre cos!» (1Cor 6,20), i el glorificarem per sempre al cel.

Preguem a Maria perquè amb la seva maternal intercessió, ens ajudi a viure el nostre camí de cada dia en l'esperança real de poder-nos retrobar un dia, amb tots els Sants i els nostres éssers estimats, tots en el paradís.

Traducció per Josep M. Torrents Sauvage